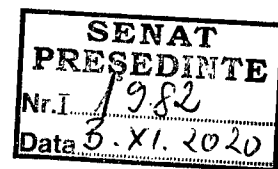

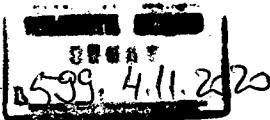
R O M Â N I A
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
CABINETUL PREȘEDINTELUI

Palatul Parlamentului
Calea 13 Septembrie nr.2, Intrarea B1, Sectorul 5, 050725, București, România
Telefon: (+40-21) 313.25.31; Fax: (+40-21) 312.54.80
Internet: <http://www.ccr.ro> E-mail: pres@ccr.ro

Dosar nr.1938A/2020

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURĂ JURISDICTIONALĂ
NR. 6851 / 03 NOV 2020

Domnului
ROBERT MARIUS CAZANCIUC
Vicepreședinte al Senatului

În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(3) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă trimitem, alăturat, în copie, sesizarea în vederea exercitării controlului prealabil de constituționalitate referitoare la Legea pentru acordarea unui stimulent de risc pentru personalul din învățământ în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-COV-2 (Plx nr.590/2020).

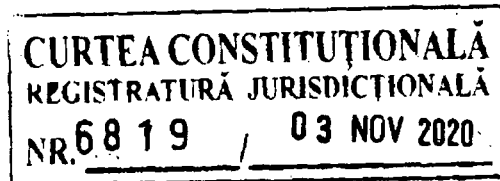
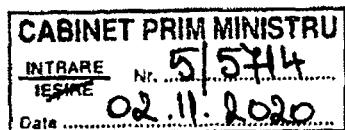
Vă adresăm rugămintea de a ne comunica punctul dumneavoastră de vedere până la data de 25 noiembrie 2020 (inclusiv în format electronic la adresa de mail ccr-pdv@ccr.ro), ținând seama de faptul că dezbaterile Curții Constituționale vor avea loc la data de 9 decembrie 2020.

Vă asigurăm de deplina noastră considerație.

PREȘEDINTE,

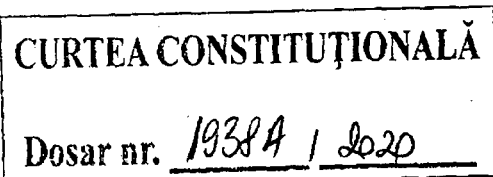
Prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Guvernul României

București

Prim-ministru

Domnului Președinte al Curții Constituționale a României

Prof. univ. dr. Valer Dorneanu

În temeiul art.146 lit.a) din Constituția României, republicată, și al art.15 din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, **Guvernul României formulează prezenta sesizare în vederea exercitării controlului prealabil de constituționalitate referitor la Legea pentru acordarea unui stimulent de risc pentru personalul din învățământ în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2 (PL-x nr.590/2020).**

1. În fapt,

- La data de 14.09.2020 cu nr.L599/2020 Legea pentru acordarea unui stimulent de risc pentru personalul din învățământ în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2 a fost prezentată în Biroul permanent; Senatul este prima Cameră sesizată;
- La data de 14-09-2020 propunerea legislativă a fost trimisă pentru raport la Comisia pentru învățământ, știință, tineret și sport, cu termen de depunere a raportului 18/09/2020;

- La data de 17.09.2020 Comisia pentru învățământ, știință, tineret și sport depune raportul cu nr.205 - FAVORABIL cu amendamente;
- La data de 21.09.2020 propunerea legislativă este înscrisă pe ordinea de zi a plenului Senatului și adoptată de Senat cu număr voturi: DA= 85, NU=25, AB=13;
- La data de 30.09.2020 înregistrat la Camera Deputatilor pentru dezbateri și trimis pentru raport de Biroul Permanent al Camerei Deputaților la Comisia pentru muncă și protecție socială cu termen de depunere raport la data de 13.10.2020;
- La data de 12.10.2020 se primește raport favorabil (4 amendamente admise) de la Comisia pentru muncă și protecție socială cu precizarea în raport că Legea face parte din categoria legilor ordinare;
- La aceeași dată este înscris pe ordinea de zi a Camerei Deputaților;
- La data de 13.10.2020 propunerea legislativă este adoptată de Camera Deputatilor cu rezultat vot pentru=158, contra=1, abtineri=77, nu au votat=1.

2. Motive de neconstituționalitate.

2.1 Legea pentru acordarea unui stimulent de risc pentru personalul din învățământ în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2 (PL-x nr.590/2020) încalcă dispozițiile art.17 alin.(1) din Legea nr.69/2010, legea responsabilității fiscal-bugetare, republicată, cu consecința nerespectării art.1 alin.(5) din Constituția României.

Propunerea legislativă prevede următoarele:

„Art.1. (1) Începând cu anul școlar/universitar 2020–2021, pe perioada stării de alertă/stării de urgență instituite ca urmare a situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, personalul didactic, personalul didactic auxiliar și personalul nedidactic din învățământul preuniversitar și universitar de stat, precum și din unitățile de învățământ preuniversitar înființate în structura instituțiilor de învățământ superior, beneficiază de un stimulent de risc după cum urmează:

a) în cuantum de 2000 de lei lunar, pentru personalul didactic;

b) în cuantum de 1500 de lei lunar, pentru personalul didactic auxiliar și personalul nedidactic.

(2) Stimulentul de risc prevăzut la alin.(1) se acordă pe durata desfășurării cursurilor aferente anului școlar/universitar pe perioada stării de alertă/stării de urgență, proporțional cu timpul în care persoanele din categoriile prevăzute la alin.(1) își desfășoară fizic activitatea în cadrul unităților de învățământ în prezența antepreșcolarilor/preșcolarilor/elevilor/studentilor.

(3) Lista persoanelor din categoriile prevăzute la alin.(1), care beneficiază de stimulentul de risc acordat potrivit prezentei legi, se stabilește, lunar, prin decizie a conducătorului unității de învățământ. Conducătorul unității de învățământ este responsabil pentru întocmirea listei beneficiarilor stimulentului de risc prevăzut la alin.(1) și are obligația comunicării acesteia către inspectoratul școlar.

(4) Stimulentul de risc acordat potrivit dispozițiilor alin.(1) nu se cuprinde în baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale, contribuției de asigurări sociale de sănătate, respectiv al contribuției asiguratorii pentru muncă, reglementată la titlul V „Contribuții sociale obligatorii” din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Art.2. (1) Personalul din învățământul preuniversitar și universitar particular acreditat/autorizat poate beneficia de stimulentul de risc în condițiile prezentei legi, cu respectarea dispozițiilor prevăzute la art.1 alin.(2).

(2) Stimulentul de risc prevăzut la alin.(1) se poate suporta și din finanțarea asigurată de stat, potrivit legii, în baza costului standard per elev/preșcolar/antepreșcolar.”

Din parcurgerea dispozițiilor normative anterior citate rezultă că acestea activează în domeniul personalului plătit din fonduri ale bugetului de stat, realizând modificări de cheltuieli în conținutul bugetului de stat pentru anul 2020, aprobat prin Legea nr.5/2020.

Potrivit prevederilor *art.17 alin.(1) din Legea responsabilității fiscal-bugetare nr.69/2010, republicată*, **nu se pot promova acte normative care conduc la creșterea cheltuielilor de personal în sectorul bugetar, cu mai puțin de 180 de zile înainte de expirarea mandatului Guvernului.**

Conform procedurii legislative descrise, în fapt, mai sus rezultă că legea a fost promovată la data de 14.09.2020 și adoptată la data de 13.10.2020 iar mandatul Guvernului expiră la data încheierii mandatului actualului Parlament, respectiv 20 decembrie 2020. Pe cale de consecință **actul normativ a fost adoptat în interiorul termenului de 180 de zile până la expirarea mandatului Guvernului**, fiind încălcate dispozițiile *art.17 alin.(1) din Legea nr.69/2010* cu consecința nerespectării *art.1 alin.(5) din Constituția României*.

Art.17 alin.(1) din Legea nr.69/2010

„(1) Nu se pot promova acte normative cu mai puțin de 180 de zile înainte de expirarea mandatului Guvernului, în conformitate cu art. 110 alin. (1) din Constituția României, republicată, care conduc la creșterea cheltuielilor de personal sau a pensiilor în sectorul bugetar.”

Constituția României

„(5) În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.”

În concluzie, nerespectarea unei dispoziții imperative legale în vigoare atrage încălcarea art.1 alin.(5) din Constituția României, fapt pentru care vă rugăm să constatați neconstituționalitatea în ansamblul său a *Legii pentru acordarea unui stimulent de risc pentru personalul din învățământ în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2*.

2.2 Legea pentru acordarea unui stimulent de risc pentru personalul din învățământ în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2 încalcă dispozițiile art.111 alin.(1) și ale art.138 alin.(5) din Constituția României.

Conform prevederilor de la art.111 alin.(1) și art.138 alin.(5) din Constituția României „În cazul în care o inițiativă legislativă implică modificarea prevederilor bugetului de stat sau a bugetului asigurărilor sociale de stat, solicitarea informării este obligatorie” și „Nicio cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare”.

Potrivit jurisprudenței constante¹ a Curții Constituționale, normele constituționale, citate mai sus, stabilesc „pe de o parte, obligația Guvernului și a celorlalte organe ale administrației publice de a prezenta informațiile și documentele necesare actului legiferării și, pe de altă parte, modalitatea de obținere a acestor informații, respectiv la cererea Camerei Deputaților, a Senatului sau a comisiilor parlamentare, prin intermediul președinților acestora. Din aceste dispoziții rezultă că legiuitorul constituant a dorit să consacre garanția constituțională a colaborării dintre Parlament și Guvern în procesul de legiferare, instituind obligații reciproce în sarcina celor două autorități publice. În cadrul raporturilor constituționale dintre Parlament și Guvern, este obligatorie solicitarea unei informări atunci când inițiativa legislativă afectează prevederile bugetului de stat. Această obligație a Parlamentului este în consonanță cu dispozițiile constituționale ale art.138 alin.(2) care prevăd că Guvernul are competența exclusivă de a elabora proiectul bugetului de stat și de a-l supune spre aprobare Parlamentului. În temeiul acestei competențe, Parlamentul nu poate prestabili modificarea cheltuielilor bugetare fără să ceară Guvernului o informare în acest sens. Dat fiind caracterul imperativ al obligației de a cere informarea menționată, rezultă că nerespectarea acesteia are drept consecință neconstituționalitatea legii adoptate”.

¹ A se vedea Decizia nr.515 din 24 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.1.195 din 14 decembrie 2004, citată în jurisprudența recentă, de exemplu Decizia nr.331 din 21 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.493 din 18 iunie 2019 sau Decizia nr.456/2020 publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr.676 din 30 iulie 2020.

Curtea Constituțională a observat că² „în acest sens sunt, de altfel, și normele regulamentare care detaliază procedura legislativă. Astfel, dând expresie prevederilor constituționale menționate, Regulamentul Camerei Deputaților, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.919 din 14 noiembrie 2019 (în vigoare la data adoptării legii, ulterior republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.338 din 27 aprilie 2020), stabilește în art.91 alin.(4) că „În cazul propunerilor legislative depuse în condițiile alin.(1), care implică modificarea prevederilor bugetului de stat sau ale bugetului asigurărilor sociale de stat, președintele Camerei Deputaților va solicita în mod obligatoriu o informare din partea Guvernului, în condițiile art.111 din Constituția României, republicată, în același termen de 15 zile”, iar la alin.(6) că, „Dacă în cursul dezbaterii, în comisia sesizată în fond apar amendamente care impun modificarea prevederilor bugetului de stat sau ale bugetului asigurărilor sociale de stat, președintele comisiei va solicita în mod obligatoriu o informare din partea Guvernului, în condițiile art.111 din Constituția României, republicată, într-un termen care să se încadreze în termenul de predare a raportului”. De asemenea, Regulamentul Senatului, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.992 din 23 noiembrie 2018, stabilește la art.92 alin.(6) că „Propunerile legislative formulate de senatori și deputați, care implică modificarea bugetului de stat sau a bugetului asigurărilor sociale de stat, trebuie să fie însoțite de dovada solicitării informării Guvernului, înaintată prin președintele Senatului, în conformitate cu dispozițiile art.111 din Constituția României, republicată”.

Tot astfel, Curtea mai reține că „art.138 alin.(5) din Constituție impune stabilirea concomitentă atât a alocației bugetare, ce are semnificația unei cheltuieli, cât și a sursei de finanțare, ce are semnificația venitului necesar pentru suportarea

² A se vedea și Decizia nr.58 din 12 februarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.205 din 13 martie 2020.

ei, spre a evita consecințele negative, pe plan economic și social, ale stabilirii unei cheltuieli bugetare fără acoperire”.

De asemenea, în ce privește încălcarea art.138 alin.(5) din Constituție Curtea Constituțională a reținut că³ „stabilirea sursei de finanțare și insuficiența resurselor financiare din sursa astfel stabilită sunt două aspecte diferite: primul aspect este legat de imperativele art.138 alin.(5) din Constituție, iar al doilea nu are caracter constituțional, fiind o problemă exclusiv de oportunitate politică, ce privește, în esență, relațiile dintre Parlament și Guvern. Art.138 alin.(5) din Constituție impune stabilirea concomitentă atât a alocației bugetare, ce are semnificația unei cheltuieli, cât și a sursei de finanțare, ce are semnificația venitului necesar pentru suportarea ei, spre a evita consecințele negative, pe plan economic și social, ale stabilirii unei cheltuieli bugetare fără acoperire. Așadar, norma constituțională nu se referă la existența în concreto a unor resurse financiare suficiente la momentul adoptării legii, ci la faptul că acea cheltuială să fie previzionată în deplină cunoștință de cauză în bugetul de stat pentru a putea fi acoperită în mod cert în cursul anului bugetar”.

Mai mult, Curtea Constituțională a apreciat că⁴ „în cadrul raporturilor constituționale dintre Parlament și Guvern, este obligatorie solicitarea unei informări atunci când inițiativa legislativă afectează prevederile bugetului de stat. Această obligație a Parlamentului este în consonanță cu dispozițiile constituționale ale art.138 alin.(2) care prevăd că Guvernul are competența exclusivă de a elabora proiectul bugetului de stat și de a-l supune spre aprobare Parlamentului. În temeiul acestei competențe, Parlamentul nu poate prestabili modificarea cheltuielilor bugetare fără să ceară Guvernului o informare în acest sens. Dat fiind caracterul imperativ al obligației de a cere informarea menționată, rezultă că nerespectarea acesteia are drept consecință neconstituționalitatea legii adoptate”.

³ A se vedea Decizia nr.36 din 2 aprilie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.75 din 11 aprilie 1996, Decizia nr.56 din 5 februarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.199 din 12 martie 2020, Decizia nr.587 din 14 iulie 2020 publicată în Monitorul Oficial nr.819 din 07 Septembrie 2020 sau Decizia nr.681 din 30 septembrie 2020, nepublicată.

⁴ A se vedea Decizia nr.1.056 din 14 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.802 din 23 noiembrie 2007.

Raportând cele anterior menționate la procedura parlamentară urmată de legea pentru acordarea unui stimulent de risc pentru personalul din învățământ în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2 observăm că, pe de o parte, conform art.111 alin.(1) din Constituție, **textele din lege care afectează prevederile bugetului de stat nu au fost însoțite de dovada solicitării informării Parlamentului de către Guvern, solicitare care ar fi trebuit să fie formulată de președintele Senatului, și nici de dovada că această informare a fost solicitată ulterior, pe parcursul derulării procedurii de la Camera Deputaților, iar pe de altă parte inițiatorii propunerii legislative nu au solicitat Guvernului fișa financiară prevăzută de dispozițiile art.138 alin.(5) din Constituție și art.15 din Legea nr.500/2002.**

Or, din datele existente la nivelul Ministerului Finanțelor Publice, impactul suplimentar asupra cheltuielilor de personal ale bugetului general consolidat determinat de adoptarea acestei măsuri este de circa 713,1 milioane de lei lunar, respectiv de 1.707,5 milioane de lei în anul 2020.

Așa fiind, în conformitate cu practica constantă⁵ a Curții Constituționale și în raport de prevederile stabilite în prezenta lege, **apreciem că în lipsa unei fișe financiare la momentul adoptării legii conform art.15 alin.(3) din Legea nr.500/2002 și în lipsa unui dialog real între Guvern și Parlament nu se poate trage decât concluzia că la adoptarea legii s-a avut în vedere o sursă de finanțare incertă, generală și lipsită de un caracter obiectiv și efectiv, nefiind așadar reală.**

Față de cele constatate apreciem că Legea pentru acordarea unui stimulent de risc pentru personalul din învățământ în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, aduce atingere dispozițiilor cuprinse în art.111 alin.(1) și art.138 alin.(5), precum și

⁵ A se vedea Decizia nr.22 din 20 ianuarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.160 din 2 martie 2016, paragraful 59, sau Decizia nr.593 din 14 septembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.886 din 4 noiembrie 2016, paragraful 30, Deciziei nr.331/2019 publicată în Monitorul Oficial al României nr.493 din 18 Iunie 2019 paragraful 49.

dispozițiilor art.16 alin.(1) din Constituția României, sens în care vă rugăm să constatați neconstituționalitatea Legii în ansamblul său.

2.3 Dispozițiile art.1 și art.2 Legea pentru acordarea unui stimulent de risc pentru personalul din învățământ în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2 încalcă dispozițiile art.16 alin.(1) din Constituția României.

De asemenea, propunerea legislativă aduce atingere principiului egalității în fața legii și a autorităților publice consacrat de art.16 alin.(1) din Constituția României, deoarece se instituie un tratament diferențiat nejustificat între beneficiarii acestei propunerii legislative și celelalte categorii de personal plătit din fonduri publice din alte instituții sau autorități publice, și care nu beneficiază de un stimulent de risc în contextul situației epidemiologice actuale determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2.

Cu privire la încălcarea dispozițiilor constituționale ale art.16 alin.(1) Curtea Constituțională s-a pronunțat prin numeroase decizii arătând, următoarele: „***În ceea ce privește principiul egalității în drepturi, Curtea Constituțională a reținut într-o jurisprudență constantă, începând cu Decizia Plenului nr.1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.69 din 16 martie 1994, că acesta presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. Ca urmare, situațiile în care se află anumite categorii de persoane trebuie să difere în esență pentru a se justifica deosebirea de tratament juridic, iar această deosebire de tratament trebuie să se bazeze pe un criteriu obiectiv și rațional (a se vedea, în acest sens, cu titlu exemplificativ, Decizia nr.86 din 27 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.207 din 31 martie 2003, Decizia nr.476 din 8 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 599 din 11 iulie 2006, Decizia nr.573 din 3 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.363 din 25 mai 2011, sau Decizia nr.366 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României,***

Partea I, nr.644 din 2 septembrie 2014, paragraful 55, Decizia nr.755 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.101 din 9 februarie 2015, paragraful 23). Principiul egalității în drepturi nu înseamnă uniformitate, încălcarea principiului egalității și nediscriminării existând atunci când se aplică un tratament diferențiat unor cazuri egale, fără o motivare obiectivă și rezonabilă, sau dacă există o disproporție între scopul urmărit prin tratamentul inegal și mijloacele folosite (a se vedea, în acest sens, Decizia nr.20 din 24 ianuarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.243 din 10 aprilie 2002, Decizia nr.156 din 15 mai 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.339 din 26 iunie 2001, Decizia nr.310 din 7 mai 2019, Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.663 din 9 august 2019). Nesocotirea principiului egalității are drept consecință neconstituționalitatea discriminării care a determinat, din punct de vedere normativ, încălcarea principiului. Curtea a mai stabilit că discriminarea se bazează pe noțiunea de „excludere de la un drept” (Decizia Curții Constituționale nr.62 din 21 octombrie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.49 din 25 februarie 1994), iar remediul constituțional specific, în cazul constatării neconstituționalității discriminării, îl reprezintă acordarea sau accesul la beneficiul dreptului (a se vedea, în acest sens, Decizia nr.685 din 28 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.470 din 11 iulie 2012, Decizia nr.164 din 12 martie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.296 din 23 mai 2013, sau Decizia nr.681 din 13 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.889 din 8 decembrie 2014). În același sens este și jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat, în aplicarea prevederilor art.14 din Convenția privind apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind interzicerea discriminării, că reprezintă o încălcare a acestor prevederi orice diferență de tratament săvârșită de stat între indivizi aflați în situații analoage, fără o justificare obiectivă și rezonabilă (de exemplu, prin 4 Hotărârea din 13 iunie 1979,

pronunțată în Cauza Marckx împotriva Belgiei, Hotărârea din 13 noiembrie 2007, pronunțată în Cauza D.H. și alții împotriva Republicii Cehe, par.175, Hotărârea din 29 aprilie 2008, pronunțată în cauza Burden împotriva Regatului Unit, par.60, Hotărârea din 16 martie 2010, pronunțată în cauza Carson și alții împotriva Regatului Unit, par.61).

Aplicând aceste statuări în prezenta cauză, Curtea constată că, deși legiuitorul nu a stabilit vreo distincție în cadrul categoriei de persoane protejate, astfel că, teoretic, toate beneficiază de măsura de protecție instituită, a introdus o condiție care determină, în realitate, ca persoane aflate în această categorie, așadar, în aceeași situație juridică, respectiv elevii care nu pot fi școlarizați în localitatea de domiciliu, să fie tratate diferit în privința realizării acelorași drepturi fundamentale, punându-se sub semnul întrebării însăși realizarea efectivă a acestor drepturi.”

În opinia noastră categoriile de personal care nu sunt prin desfășurarea de proceduri medicale în vederea prevenirii, tratării și combaterii epidemiei în contact direct cu persoane infectate cu virusul SARS-CoV-2, se află într-o situație distinctă care nu justifică, rațional și obiectiv acordarea unui spor de natura celui prevăzut de legea supusă criticii de neconstituționalitate. Discriminarea apare, prin urmare, real și obiectiv, în comparația activității categoriei de personal vizate de Lege cu celelalte categorii de funcționari publici, exclusiv categoria personalului medical, care desfășoară activități zilnice în relația cu publicul având aceeași expunere la infectarea cu virusul SARS-CoV-2 cu personalul prevăzut în Legea supusă controlului de constituționalitate.

„Principiul egalității în drepturi presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite”, postulează jurisprudența Curții Constituționale, situație care nu este realizată în raport cu modul în care legiuitorul a înțeles să reglementeze prin dispozițiile art.1 și art.2 din Legea pentru acordarea unui stimulent de risc pentru personalul din învățământ în

contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, fapt care creează situația de discriminare în raport cu alte categorii de funcționari publici aflați în situații similare.

*Vă solicităm să constatați neconstituționalitatea art.1 și art.2 din *Legea pentru acordarea unui stimulent de risc pentru personalul din învățământ în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2* deoarece încalcă dispozițiile art.16 alin.(1) din Constituția Românie.*

Cu deosebită considerație,

The image shows an official circular stamp of the Prime Minister of Romania. The text "ROMANIA" is visible at the top and bottom of the stamp. The words "PRIM-MINISTRU" are printed across the center. Below the stamp, the name "LUDOVIC ORBAN" is printed in a bold, sans-serif font. A grey rectangular redaction box covers the signature area between the stamp and the name.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN